

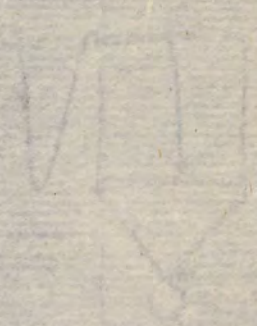
Illustrissimo Lubecensi

Orantem quum vides, quum decorari te passurus sis, nullus dubito. Omnia ut ut
abessent, precibus meis ille favor quem pro laborantibus naturaliter esse praeferat
Hypponensis antistes, Humanitati tuae commendavit. Sat scio, tuam toti orbi testa-
tissimam, mihi privatim conpretissimam illam, qualiacumque, Eae sunt aspernari;
gratiam quippe Eae via coelum peti, Eae potissimum ad caelo receptas mentes nos
accideri, ipsi quum imo numini & propinquo conciliari, aequari: sed etnumviro
res dura, et vel hosti miseranda conditio, etiam in demississimas precibus omni
coeteroquin parano destitutam pietatem propellat. Illico ut et castus imo recipi
ad Brederothum scripsi. Calamitas calamitatem ut unda undam protrudens,
nostras si invadit: totos viginti dies (at quos illos bono Deus!) in via haeserit.
E vestigio vicissim quae rescribit mitto. Metum qui in constantissimum cadat, ob-
tendit, communicata cum centurionibus consilia, nihil a se privatim actum, yve
quorum intererat inconfijs. perfidia crimen longe Eabit, suq; adeo a se amolitur
ut si qua ipsum istius labris collutulet fuscetis omni favore ac gratia indigna
ultra edicat. Stano sibi, ut divino cultui, ita et Sereniss^{mo} principi indelibatam
reverentiam affererat. quae si vera, ut credi aequum, induit non acerbam de
mortalitate sententiam laturus, "ca blandam, quod agebat ille, gratiarum faciem non
horrono. Praesertim, si quam nulla circumlocutione usus arduum, vel periculum
et tantum non de gradu dejectum, attendere digneris, et ad ingenium respon-
si non faciatum candorem animum atq; oculos vel quantillum advertere. Utrumque
mitto ut si usui possit esse, captato molliori articulo tuam erga miserum pietate
tem, quam cupis, quamq; fuitus es, explicare possis apud Sereniss^{mo} Principem,
nobis vel hoc nomine summum; quod eius exemplo atq; auctoramento doceamur, quanta
veneratione tuas virtutes venerari nos ac suspicere fas aequumque sit. Ergo te
per genus tuum, per illos quos in pulcherrima matre unquam deventusatus es
affectus, per quaecumque chara tibi atq; accepta voluit benignus Deus, rogo quaeque,
meis, at matris praesertim viduae, orbae, destituta, senio, moerore, ac luctu confecta
precibus accedas propitius. Me tuo illustriss^{mo} nomini devotissimum atq; etc

assu semper tuum habebis, si vero, quae, proh dolor! inter tantas arum
nas, non vitam sed vitae tormentum trahit, hoc dabis post optimum
maximum Deum, ut qualem natura repositur spiritum quondam reddat,
et extra opprobry (cujus nullam penam ipsam meretur) notam
canos suos ad tumultum deducat. Sic te divina benignitas tua,
Principi, Patria, dum servit, a charissimorum liberorum tuorum
capitibus omni malum clementer avertat. Suae porro clementiae
suae raris decoros, Patri atque avo similes reddat, ^{foris atque} ~~interius~~
Faciat ipse, ut tam ego sim tibi commendatissimus quam funesta
prospereque ac supra votum fluentia cuncta Tibi appareatur

Totius animae vinculis tuus

Graswinckel.

Faint, illegible handwritten text in brown ink, possibly a signature or date.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

mo
III *Zubichomy toparchar*